

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 2 listopada 2020 r.

Formularz UK 1

Sygnatura akt

II K 1028/19

1. USTALENIE FAKTÓW

1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)

1.1.

P. R.

Oskarżony P. R. był ojcem M. R., urodzonego w dniu (...) Syn oskarżonego mieszkał z jego byłą partnerką E. B.. Ugoda zawartą przed Sądem Rejonowym w Legionowie z dnia 16 lutego 2004 r., sygn. akt III RC 15/04 oskarżony zobowiązał się do łożenia alimentów na rzecz syna w kwocie po 400 złotych miesięcznie. Oskarżony od dnia 22 czerwca 2018 r. nie łożył tych alimentów w uzgodnionych kwotach, egzekucja była bezskuteczna. Oskarżony w tym czasie był zdrowy i zdolny do pracy, pracował dorywczo, zarabiał nieustaloną kwotę miesięcznie, miał na utrzymaniu ponadto młodszego o 3 lata od uprawnionego syna, na którego powinien płacić

200 złotych alimentów miesięcznie. W okresie od dnia 22 czerwca 2018 r. do dnia 6 czerwca 2019 r. oskarżony wpłacił Komornikowi na poczet alimentów na rzecz syna M. kwoty:

- 50 złotych w dniu 13.09.2018 r.,

- 50 złotych w dniu 6.11.2018 r.,

- 50 złotych w dniu 12.12.2018 r.,

- 100 złotych w dniu 17.01.2019 r.,

- 142,85 złotych w dniu 22.01.2019 r.,

- 50 złotych w dniu 5.03.2019 r.,

- 100 złotych w dniu 26.04.2019 r.,

- 100 złotych w dniu 3.06.2019 r.

Syn oskarżonego M. R. pozostawał na wyłącznym utrzymaniu jego matki, która utrzymywała się z prowadzenia gabinetu kosmetycznego, ale nie uzyskiwała znacznych dochodów i otrzymywała świadczenie alimentacyjne i socjalne. Uchylenie się oskarżonego naraziło na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony był ojcem M. R. i miał na jego rzecz łożyć alimenty w kwotach po 400 złotych miesięcznie.</p> <p>Oskarżony uchylał się od łożenia tych alimentów w okresie od dnia 22 czerwca 2018 r. do dnia 6 czerwca 2019 r.</p>	<p>Wiarygodna część wyjaśnień oskarżonego, Zeznania E. B., Odpis ugody.</p> <p>Wiarygodna część wyjaśnień oskarżonego, Zeznania E. B., Karta rozliczeniowa.</p>	<p>-k.87,190v, -k.9,199v, -k.4. -k.87,190v, -k.9,199v, - k.49-53.</p>	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.	P. R.	Czyn z aktu oskarżenia, przy przyjęciu, że uprawniony został narażony na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Niemożność wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego.	Niewiarygodna część wyjaśnień oskarżonego.	k.84,190v.	
1.OCena DOWOdów			

<p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego w wiarygodnej części.</p> <p>Zeznania E. B..</p> <p>Opinia sądowo-psychiatryczna (k.108-111).</p> <p>Dokumenty w postaci:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ugody (k.4), - karta rozliczeniowa (k.49-53) - dokumentacja lekarska (k.173). 	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, w której podał, że był ojcem M. R., był zobowiązany płacić alimenty na jego rzecz, ale też utrzymywał dziecko z kolejnego związku i nie miał stałej pracy. Ta część wyjaśnień oskarżonego znajduje bowiem potwierdzenie w zeznaniach E. B. (k.9,199v) i treści ugody (k.4), a także karcie rozliczeniowej (k.49-53).</p> <p>Zeznania matki pokrzywdzonego zasługują na wiarygodność, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, treści ugody (k.4) i karcie rozliczeniowej (k.49-53).</p> <p>Opinia sądowo-psychiatryczna została uznana za podstawę ustalenia stanu faktycznego, gdyż jest jasna i pełna, została sporządzona przez specjalistów z dziedziny zdrowia psychicznego i jego zaburzeń oraz nie była kwestionowana przez strony.</p>	

		<p>Wskazane obok dokumenty zostały uznane za podstawę ustaleń faktycznych, gdyż zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, ich autentyczność nie budzi wątpliwości i strony ich nie kwestionowały. Należy zwrócić uwagę, że dokumentacja lekarska złożona przez oskarżonego wskazuje, że oskarżony złamał kostkę boczną w sierpniu 2020 r., a zatem po upływie prawie roku od zakończenia okresu wskazanego w akcie oskarżenia. Oskarżony nie przedstawił natomiast dokumentacji lekarskiej, z której by wynikało, że nie mógł wykonywać pracy w okresie wskazanym w akcie oskarżenia.</p>	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2	Niewiarygodna część wyjaśnień oskarżonego	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której podał, że nie płacił alimentów z przyczyn od siebie niezależnych, gdyż są w tej części nielogiczne, nierzeczowe oraz pozostają w sprzeczności z zeznaniami	

	<p>E. B. i kartą rozliczeniową (k.49-53). Oskarżony wiedział ile wynosiły alimenty, wiedział zatem ile pieniędzy musiał zarobić by przy uwzględnieniu wydatków i kosztów własnego utrzymania przesłać kwotę 400 złotych na rzecz syna miesięcznie. Oskarżony w tym czasie był zdrowy, zdolny do pracy, miał na utrzymaniu jedno dziecko z kolejnego związku. Oskarżony w okresie od czerwca 2018 r. do czerwca 2019 r. dokonał 8 wpłat, których suma wyniosła 542,85 zł, czyli około 1,3 świadczenia miesięcznego. Stan zdrowia oskarżonego nie uniemożliwił mu wykonania pracy pozwalającej na zarobienie pieniędzy potrzebnych do spłaty alimentów i wystarczających do utrzymania, choć z pewnością miał ograniczoną zdolność podjęcia zatrudnienia adekwatnego do spłaty alimentów na rzecz obu synów, gdyż nie miał wyuczonego zawodu.</p>		
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	<p>I. art. 209 § 1 i 1 a k.k.</p>	<p>P. R.</p>

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Oskarżony był ojcem M. R., wiedział, że syn pozostawał na utrzymaniu jego byłej partnerki, ponadto znał wysokość alimentów, wiedział zatem ile musiał zarobić pieniędzy, by przekazać na rzecz syna kwotę odpowiadającą zasądzonym alimentom.</p> <p>Podkreślić należy, że była partnerka oskarżonego utrzymywała się z prowadzenia działalności gospodarczej i świadczeń socjalnych. W tym czasie oskarżony musiał mieć dochody, skoro był w stanie przeżyć i zaspakajać swoje potrzeby. Gdyby syn oskarżonego musiał liczyć tylko na jego pomoc, nie zaspokoiłby nawet podstawowych potrzeb. Przemawia to więc za uznaniem, iż uprawniony do alimentacji znajdował się w sytuacji narażenia na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. W wyżej wymienionym okresie uchylania się od łożenia alimentów oskarżony mógł świadczyć pracę, miał możliwości zarobkowania.</p> <p>Przekazywane kwoty na rzecz alimentów czterokrotnie wyniosły 1/8</p>			

alimentów, a czterokrotnie 1/4 uzgodnionej sumy, przy czym oskarżony przekazał je 8 razy w ciągu 12 miesięcy ujętych w akcie oskarżenia (k.49-53). Jak wskazano wyżej oskarżony w okresie z aktu oskarżenia wpłacił na rzecz alimentów łącznie 542,85 złotych, a średnia miesięczna wpłat wyniosła około 45 złotych. Niewątpliwie wysokość i częstotliwość wpłat przemawia za uznaniem, że oskarżony nie spłacał ich w kwotach wystarczających na zaspokojenie potrzeb życiowych.

Należy zwrócić uwagę, że istota przestępstwa niealimentacji polega na tym, że niemożność zaspokojenia potrzeb życiowych następuje na skutek uchylania się od obowiązku opieki przez jedną z osób zobowiązanych, nawet jeśli uprawniony ma zaspokojone wszystkie podstawowe potrzeby na skutek zwiększonego wysiłku innej osoby lub instytucji publicznych. W tej sytuacji nie można uznać, że utrzymywanie syna oskarżonego przez jego matkę zwalniało oskarżonego z obowiązku alimentacyjnego.

Niewątpliwie natomiast zdolności zarobkowe oskarżonego były zmniejszone, przez to, że nie miał stałej pracy, ale jego sprawność

fizyczna nie była istotnie ograniczona, a decydując się na powiększenie kolejnej rodziny wiedział jak to wpłynie na jego zdolność do wywiązania się z obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna M..

Czyn oskarżonego powinien być uznany za występki stypizowany w art. 209 § 1a k.k., gdyż uchylał się od łożenia alimentów, określonych orzeczeniem Sądu, zaległość alimentacyjna przekroczyła 3-krotność miesięcznych świadczeń, wskutek czego jego syn został narażony na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. R.	I.	6 miesięcy ograniczenia wolności	Oskarżony ma 47 lat, jest rozwodnikiem, zdobył wykształcenie podstawowe, ma na utrzymaniu dwóch synów obecnie w wieku 15 i 18 lat, nie był karany, jedno postępowanie karne wobec niego warunkowo umorzono, za

przestępstwa podobne (k.145).

Jednym z podstawowych celów kary jest przekonanie oskarżonego i ogółu społeczeństwa, że popełnienie przestępstwa nie jest opłacalne i wiąże się z tym różnego rodzaju represje i ewentualnie konieczność naprawienia wyrządzonej szkody. Celem kary jest także kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych i słuszych interesów innych osób oraz wskazywanie, że reguły współżycia społecznego wykluczają dopuszczalność uchylania się od utrzymania osób najbliższych.

Niewątpliwie okolicznościami obciążającymi jest brak wpłat ze strony oskarżonego na rzecz syna w kwotach choćby zbliżonych do połowy należności w okresie ujętym zarzutem, działanie umyślne i narażenie uprawnionego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych oraz stosunkowo długi okres uchylania się od łożenia alimentów.

Okolicznościami łagodzącymi są niekaralność (k.145), problemy psychiczne związane z ograniczoną chwiejnością afektywną

		<p>(k.108-111) i dokonane wpłaty (k.49-53).</p> <p>Karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz zdolną spełnić swe cele prewencji indywidualnej i ogólnej za przestępstwo uchylania się przez oskarżonego od łożenia alimentów na rzecz syna powinna być kara 6 miesięcy ograniczenia wolności. Biorąc pod uwagę brak stałej pracy, Sąd uznał, że oskarżony powinien wykonać tą karę poprzez świadczenie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne. Adekwatne do sytuacji życiowej i osobistej oskarżonego powinno być wykonywanie tej pracy przez 30 godzin miesięcznie.</p> <p>Obowiązek alimentacyjny nadal nie wygasł i oskarżony powinien go wykonywać, przez co wzmocnione zostanie wychowawcze oddziaływanie kary i zabezpieczone będą interesy pokrzywdzonego.</p>
<p>1.6. inne zagadnienia</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym</p>		

do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II. III.	<p>Oskarżony nie ma stałej pracy, a po uprawomocnieniu się wyroku może wykonywać pracę na cele społeczne, ponadto powinien spłacać alimenty, a obowiązek alimentacyjny trwać będzie jeszcze do 7 lat, jeśli nie ulegną zmianie okoliczności faktyczne ani prawne sprawy.</p> <p>Obrońca z urzędu wykonała swoje obowiązki, lecz nie uzyskała wynagrodzenia, stąd Sąd zasądził na jej rzecz odpowiednią kwotę.</p>	
1.Podpis		